

Luafio?

At qui titulo Magistri utebantur ante Episcopum vel Archiepiscopum, eundem etiam retinuerunt in dignitate Episcopi consecrati.

N° 63.

I^{mo}

M. Hugolinus II. ab. 1238 Archiepiscopus Colocensis, dicitur fuisse Cancellarius Regis Rube Regis usque ad obitum; seu Bela IV Regis, occubuit autem in irruptione Tartarica ab. 1241.

II.

M. Smaragdus, ab Anno. 1254. ^{Archiepiscopus Colocensis} fuit Cancellarius Steph. V., antehac Propositus Albenfis, Archiepiscopus Colocensis

Hic non apponitur titulus M.

De hoc Thomas Archidiaconus Historiar. Salonit. Cap. 30 refert: Mag^r Hugolinus, Vir uti nobilissimus ita etiam doctissimus, qui aliorum Scientiarum sacrorum nempe Canonum ac Theologiae Doctoris insignia, et nomen in Universitate Parisiensi acquisivit, deinde vero Aulae Regiae Cancellarius munere usque ad obitum suum functus est. Ita. R. P. Michael à St Trinitate, Natales Archiepiscopus.

Magister Smaragdus Junis ubi usque ac St Theologiae Doctoris titulo insignitus ante omnia + Albenfis.

De hoc Smaragdo notandum, quod quia Archiepiscopus Colocensis, licet fuit Magister, tamen in Diplomatebus non apponatur titulus Magistri, sed solum, quodiam fuit Propositus Albenfis

hic est P. Michael: Plura etiam Diplomata Bela IV^{ti} (L^{ib}) data per manus Magistri Smaragdi Propositi Albenfis, et vice Cancellarii eo tempore, ex hac a^gid Prebuis.

Respondetur ad questionem de titulo Magistri:

Constat ex Diplomatebus, ut qui ante dignitatem Episcopalem vel Archiepiscopalem titulo Magistri utebantur, erecti ad dignitatem Episcopi vel Archiepiscopi, ~~etiam~~ ^{etiam} titulus Magistri in Diplomatebus non componat. ut ex multis unum addam, eodem est Smaragdum, Archiepiscopus XX Colo censum, dum officium Propositi Albenfis et Vice-Cancellarii munere fungeretur ^{etiam} ~~Magistri~~ ^{Magistri} hae ~~doctois~~ ^{doctois}. ut patet ex Diplomatebus

videtur hoc universale esse, quod Titulus Magistri Episcopi et Archiepiscopi maxime Cancellarij, in Diplomatebus non fuerit appositus, &

Haec tamen vox Magister nominis Smaragdus praefixa non reperitur in Diplomatebus, in quibus nominatus Archiepiscopus Colocensis

hic in Diplomate Ladislaj Anno 1274 datus habet Datum per manus Magistri Benedicti Budeensis Ecclesiae Propositi. Sula vice Vice-Cancellarij
Sic in Diplomate Andreae III Regis Venet. ad ann. 1290. Datum per manus discreti Viri Magistri Theodori Albenfis Ecclesiae Propositi Sula vice Vice-Cancellarij

unde concludo: quod si in Diplomatebus nomini Philippus seu seu tempore Episcopus sui Zagrabienfis seu Archiepiscopus Strigoniaensis non praefigatur vox Magister seu Doctor vide non infertur, cum non fuisse Magistrum seu Doctorem: ~~non vero fuisse~~ Philippum autem hunc fuisse Doctorem seu Magistrum vel inde patet quod nomine Regis Legatione functus sit ad Pontificem, etc.

Opiniones Variorum Aulhorum
de origine, et Etymologia
vocis Ungarus aut Ungaria.

N° 64.

Opinio I.^a

opinatur nonnulli vocem Ungarus aut Ungaria scribendam Hungarus, aut Hungaria praefixa littera H.

In hac opinione jam versabatur Scriptorum Saeculi XIII. Ita Anonymus Bela Regis Notarius, qui suam Historiam scripsit nosibus post mortem Bela IV. intra annos circiter 1270 et 1280. capite II. haec habet: Nunc restat, quare populus de terra Sylvania egressus Hungari vocentur?

Hungari dicti sunt a Castro Hungu (a) eo, quod subjugatis hinc Sclavis VII Principales Praefores intransitum terram Pannonia, dialius ibi morati sunt, unde omnes nationes circumiacentes vocabant eorum filium Ugek Ducem de Hunguar, et hos milites vocabant Hunguans.

capite vero XIII idem reperta Unguar hanc vocem etiam contumeliosam. Et vocalus est Unguar dux Hunguarum et ab Hungu omnes hii milites vocati sunt Hungari secundum linguam alienigenarum, et illa vocatio usque ad praesens durat per totum mundum.

capite demum XIV vocem hanc profus contumeliosam fecit, dicens: et Unguarum ducem Hungarie, quasi descendendo Sclavari, et hos pro ipso Hunguarum appellavit.

sed haec opinio falsa est multis de causis. I. Ungarus (si Hungarus) vocis simplicis et la simplicis jam in usu fuit, dum adhuc Ungari in Ungaria ino nec ab ullo posteriori saeculo.

II: quia a nullo Scriptorum Saeculi IX. X. vel XI, haec vox Hunguarum, aut Hungaria usitata fuit, ut infra ostendam, bene autem Ungari, Ungri, et Ungaria.

2do: Castrum Hungu ut vocat Anonymus, Unguarum appellabatur Hungu. Sed Ung a fluvio Ung. ut recte animadvertit Dorkif. Trimon: vili, quoque vehementer

errant qui ab Unguarum opidulo Ungariam dictam verbor. hoc enim opidulum ab anne Ungo nomen accepit, Unde Regio non Unguarumensis, sed Ungensis dicitur. Accedit quod Ungari adventantes antequam annem illum vidissent jam Ungri et Ungarij appellati sunt. Sunt, qui ex

Hunnis et Ungaris conflant Ungariam, at hinc non Ungaria sed Hunnigaria coagmentari soluit, quo tamen vocabulo nullus Scriptorum, nullus Regum usus est.

Sentio proinde cum Joanne Brudenio, et Francisco Otocactio dicoque nomen huius Regni ex nomine ipsius gentis inditum esse (C), h' quidem plerique Historici, qui de Ungariis, deque gestis eorum primis, quodam

litteris comendavit, eorundem latine lingue quasi universam nationem Ungarios vel Ungros appellaverunt, unde Ungaria enata, formataque est. Haec diffinitio primis Regibus titulum Regis Ungariorum arguit Hunni.

Primus autem verbo huius Ungaria adiecit atque affixit Ung aspiracionem Stephanus II, quem ceteri deinceps Reges Saeculi sunt.

Hi vocem Ungaria componunt ex voce Hunni, et Ungari quasi Hunno-vari, unde Hunno-vari Hunnavari, et demum Hungari factam Somniant, sed hi in praesentia Ungari sunt enim Ungari appellacionem hanc primis Saeculo IX in sum introducam Ungari prioribus Saeculis Ungari et Ungari nobis fuerint, non hinc ab alio Ungari Saeculo scriptor nec refutatione digni.

(a) Castrum Hungu hii nominat illud, quod hodie dicitur Unguar.

(b) Fragmento nove Ungaria Hungaria. cap. I.

(c) h' ex nomine gentis sum gens haec appellabatur Ungari. antiquam Ungariam ingressa fuisset, et rectissime, appellabantur enim in ha Ungaria natali Carthia Ungari, ut ex mappa constet, et hodie Russi, qui olim his populis contumini erant, Ungaribus appelland Vanger aut Venger, quae ab antiqua voce Vonger derivata reperitur. Ungari igitur primis appellabantur Ungari, deinde Ungari, et quidem adhaec dicuntur Ungari, utrum Ungarum, et sic Ungari et non Ungar.

(d) Dixit Stephanus II ab anno Ungari IIIIS. ad IIIIS. ergo Saeculo XII, primum littera H voci Ungarus adiecit coepit, et certe Scriptorum omnes Saeculi IX. X. et XI vocem Ungarus sine aspiratione scripsere, qui alioquin Ungari, aut Ungari proximi optime nosse debent nomen gentis sibi verae.